

Párt és pártépítés

Egy év alatt...

Mejegyzés a tagjelöltfelvételi...

A tagjelölti idő kezdete... az alapszervezet vezetőinek...

A debreceni városi pártbizottság... a tagjelölti felvételi...

De nem is a számokon van a lényeg... az alapszervezet vezetőinek...

A pártbizottság... a tagjelölti felvételi...

A tagjelölti felvételi... a tagjelölti felvételi...

ha az egy év alatt bezabizonyosodott... a tagjelölti felvételi...

Az alapszervezet felelősége... az alapszervezet vezetőinek...

Itt megint vissza kell térni... a tagjelölti felvételi...

DISZ tagok felvételénél... a tagjelölti felvételi...

Természetesen mindezek... a tagjelölti felvételi...

A felvételre jelentkező... a tagjelölti felvételi...

Nagy gonddal, szívvel... a tagjelölti felvételi...

Az Egyesült Államok és Anglia a szuezi kérdéssel kapcsolatban nyomást gyakorol Japánra

Japánból érkezett jelentések szerint... az Egyesült Államok és Anglia...

Újabb provokáció az NDK határán

Berlin (MTI) Az NDK határán újabb provokáció történt... az NDK határán...

Sok külföldi vendég száll meg az Arany Bikában

Debrecen idegenforgalmának növekedésével... az Arany Bikában...

Bronzkori sírt találtak Konyáron

Pár nappal ezelőtt konyári dolgozó... a bronzkori sírt...

A szuezi kérdést békés úton kell megoldani

A szovjet közvéleményt... a szuezi kérdést békés úton...

Autóbuszjáratok megszüntetése

Az 52. sz. Autóközlekedési Vállalat... az autóbuszjáratok megszüntetése...

Új villamos menetrend

Szeptember 30-tól új villamos menetrend lép életbe... az új villamos menetrend...

Az amerikai elnökválasztások előkészületeiről

Néhány nappal ezelőtt hivatalosan is megkezdődött az Egyesült Államokban az elnökválasztási előkészületek... az amerikai elnökválasztások...

északkeleti államok gyárosainak, vagyis a Wall-Street rendszere...

északkeleti államok gyárosainak, vagyis a Wall-Street rendszere... az amerikai elnökválasztások...

A határ

Amúgy is sejtették... a határ... az amerikai elnökválasztások...

Elsőnek

Az országúton... elsőnek... az amerikai elnökválasztások...

Javaslat

A Vas- és Fegyver... javaslat... az amerikai elnökválasztások...

A nagykereskedés

A nagykereskedés... az amerikai elnökválasztások...

A hatodik élüzem címért harcolnak a három és fél napos kocsfordulóért a Rakodási Főnökség dolgozói

Amúgy is sejtettük, de a rakodási főnök asztalán szétrakott munkautalványok meginkább elárulták, hogy nagy munkát végeznek ezekben a hónapokban a debreceni Rakodási Főnökség dolgozói. Az őszi esősforgalom sikere az ő munkájuktól is függ, s tulajdonképpen az ő tetteikkel kezdődik a

harc a három és fél napos kocsfordulóért

A Rakodási Főnökség munkájának eredményét a jelenléti óra és a munkával töltött óra arányával mérik. Augusztusban és szeptemberben ez az arány 89,3 százalék volt. Pontosabban: az árumozdító napi munkaidejüknél egy tízed részét használták utazásra, noha a főnökség hatásköre Törökzentmiklóstól Ujfehértőig tart, ideértve a szárnyvonalakat is. A fűzesabonyi vonalon például a legtávolabb eső Egerfarmoson is raknak ki árut.

Nem sértünk meg hivatali titkokat, ha eláruljuk, hogy a főnökségnek 24 hatagyi brigádja van, Turonként (műszakonként) 8 brigád dolgozik. Egy brigád tagjai egy óra alatt 600 mázst mozgatnak meg. Ezt az árumennyiséget lapátal, vagy villával rakják ki. Főként södért, építési anyagokat, szemet és terményt raknak. Persze az is előfordul, hogy iskolai füzeteket rakodnak.

A Rakodási Főnökség dolgozói azok, akik leginkább hozzájárulnak a három és fél napos kocsforduló megvalósításához. A kocsi iparvágányra állítása után egy óra múlva majdnem minden esetben megkezdik a rakodást. Szabály írja elő, hogy egy óráig állhat a kocsi. Ha a címzett nem gondoskodik idejében a rakodó munkásokról, akkor kényserkírásként vonul ki a rakodó brigád. A kényserkírásként nagyon félnek az ügyfelek. A kényserkírási költség ugyanis ötszöröse az egyezményesnek és a vállalati bérletpont terheli. A kény-

szerkírákás egyre kevesebb, mindössze az esetek 10 százaléka, „nevelési” módszernek tartják fenn.

A dolgozók ez ideig sohasem voltak munka nélkül. Ha Debrecenben nem, hát másutt dolgoztak. Többször kisegítették Záhonyt, kéthetes váltásokkal 40-40 emberrel két hónapig ürtették az árvízújította Tolna-Mözs-re érkező építőanyagot megrakott szerelvényeket. Tizenhat órát dolgoztak naponta, még az építőanyagok elszállításáról is gondoskodtak. Látástól vakulásig gyűrték a „melót”, mégis azt mondják, hogy

most kezdődik a munka dandárja

A háromhetes vonatkorlátozások többek között azt eredményezték, hogy több mozdony felszabadul a teherszállításra. Debrecenbe és a Rakodási Főnökség hatáskörébe tartozó állomásokra sokkal több áru érkezik, s a megnövekedett árumennyiséget a rakodó munkásoknak kell megmozgatni. Elsősorban kirakodást szoktak végezni, most azonban berakással is foglalkoznak. Nem mintha nem lenne más dolguk. A terményeket gyorsan kell szállítani, s a Terményforgalmi Vállalat olyan gyors ütemben nem tudja megőlni a kocsikat, mint ahogy a vasút elvárja. Ezért kisegítik a Terményforgalmi Vállalatot.

A Rakodási Főnökség dolgozói sok nagyszerű eredményt értek már el. Többször olyan egyéni teljesítményt mutattak fel, hogy még a szakmabeliek is ámulatba ejtsük, eláruljuk, hogy augusztusban

a 62 éves Csallányi Károly anyagmozgatási rekordot állított fel.

Csallányi Károly bácsi egymaga 7900 mázst mozditott. Ő egyedül dolgozik,

őleg olyan helyre küldik, ahová nem érdemes brigádost rendelni. Csallányi bácsi különben 230 óra alatt 409 órai munkát végzett. Kimagasló eredménye szembetűnőbb, ha azt is elmondjuk, hogy az egy főre eső anyagmozgatás augusztusban 7000 mázsa volt. Verő János és brigádja ért el legjobb eredményt. Műszakonként 16-18 vasúti kocsi ürtették ki, 40 000 mázsa árut raktak ki egy hónap alatt.

Azt hinné az ember, hogy óriások, vagy izomkolosszusok, vagy legalábbis gépekkel képesek ilyen nagy teljesítményekre. Hát egyik sem. A dolgozók

kétkézi munkások.

Karral, villával és lapátal (de milyen naggyal!) emelnek. Munkájukat csak néha segíti 4 szállítószalag. Más semmi. S ami még szomorúbb, ezek a hallatlan nagy erőt kifejtő emberek társnyárból kosztolnak. Az ebédjüket néha akkor eszik, amikor más alszik. Sokat vannak úton és emiatt nem vehetnek részt az üzemi étkezésekben.

Ha már a munkájuk akadályozza e derék munkásokat a rendszeres ebédelésben, azt kellene megvalósítani, hogy a nagyobb állomásokon, kirakodó helyeken a szállított fél, vagy az állomás üzemi konyháján kapjanak ebédet a szokásos térítés ellenében. Javaslatunk lehet, hogy képtelenségnek tűnik, de szerintünk kis akaratallal meg lehet valósítani. Ha jól megszervezik a dolgozók ebédtelét, akkor nem fognak húzódozni tőle.

Mivel a főnökség dolgozói bíznak a hatodik élüzem cím elnyerésében, s már annak fogadtatására készülnek, szívből kívánjuk, hogy teljesüljön óhajuk!

Pongor Jolán

Felelősségérzet

Látszólag nem nagy dolog az egész. Kiss Gyula, a püspökladányi Fatellő Vállalat dolgozója szövattette, hogy az utcák (Püspökladányban) rendetlenek, hogy a 6-os Italtól nincs szemétdödör, hogy nem megfelelő a tisztaság. Az sem nagy dolog látszatra, hogy Maticska József debreceni dolgozó, a II. kerületi tanács tagja bejött a Néplap szerkesztőségébe elmondani, hogy a Hatvan utca 61. szám alatti ház még most sincsen rendezve, hogy a ház még most is úgy áll félig elbontva a benne lakók feje felől.

Óta eltelt két hónap, elmúlt az egész. Kiss Gyula, a püspökladányi Fatellő Vállalat dolgozója szövattette, hogy az utcák (Püspökladányban) rendetlenek, hogy a 6-os Italtól nincs szemétdödör, hogy nem megfelelő a tisztaság. Az sem nagy dolog látszatra, hogy Maticska József debreceni dolgozó, a II. kerületi tanács tagja bejött a Néplap szerkesztőségébe elmondani, hogy a Hatvan utca 61. szám alatti ház még most sincsen rendezve, hogy a ház még most is úgy áll félig elbontva a benne lakók feje felől.

Nem nagy dolgok ezek az észrevételek, de csak látszatra nem azok. Valójában pedig a nép széles tömegeinek egyre fokozódó felelősségérzetét tükrözik a közönség iránt. Ez pedig már igenis nagy dolog. Nagy dolog azért is, mert ilyen Kiss Gyulához és Maticska Józsefhez hasonló emberek sokan vannak és egyre többen lesznek. Ez nagyon jól van így, sőt így van jól, hogy az egyes emberek beleszólnak olyan ügyekbe és felelősséget vállalnak olyan dolgok iránt, amikről eddig talán távol tartottak magukat.

A ktsz és nyomában a DIK anyaghányra hivatkozik. Lehet, hogy van anyaghány. De erre az a kérdés: Miért bontották ki a falakat, amíg nem volt meg a szükséges anyag? Ezen tehát lehet vitatkozni.

Egy azonban biztos hiányzik: a felelősségérzet más emberek iránt. Nem lehet eléggé eltölteni a ktsz eljárást. Négy család (fél tucat gyermekkel) majdnem a szabad ég alatt van a tél előtt. S közben a DIK a ktsz-szel vitatkozik, hogy hova kellene anyagért fordulni, amiből majd ablakokat csinálnának, amit majd beépítenek az említett lakásokba stb., stb.

Dicséret illeti őket. De nem illeti dicséret azokat, akik semmibe veszik az egyszerű emberek, az állampolgárok bejelentéseit. Hogy van rá, hogy a dolgozók panaszaikat, bejelentéseit megfelelő határidőn belül el kell intézni. Vannak ebben a törvényben büntető szankciók is. Ha szükséges, néha ezt sem ártnak alkalmazni azokkal szemben, akiknek a dolgozók bejelentése semmit sem jelent.

Ime az érem másik oldala. Egyszerű emberek kifogásolnak valamit, ami helytelen, ami közönséges. Az „illetékesek” pedig sopánkodáson kívül egyebet nem csinálnak. Pedig törvény is van rá, hogy a dolgozók panaszaikat, bejelentéseit megfelelő határidőn belül el kell intézni. Vannak ebben a törvényben büntető szankciók is. Ha szükséges, néha ezt sem ártnak alkalmazni azokkal szemben, akiknek a dolgozók bejelentése semmit sem jelent.

„Embernek életéről van szó.” Ezzel a címmel írta meg a Néplap július 26-i számában, hogy a Debreceni Ingotlankezelő Vállalat (DIK) félig elbontotta a házat a Hatvan utca 61. szám alatti lakók feje felől, de az építkezést nem folytatja. Az-

Kár, hogy a dolgozók egyre fokozódó aktivitását és felelősségérzetét a közügyek iránt, tehetetlen, vagy feleltelen emberek akadályozzák.

A szorgalom és a helytállás jutalma — a MESZÖV szerint

Ismeretes, hogy az augusztus 19-20-i vásár alkalmával a kereskedelmi vállalatok dolgozóinak nagy része mindkét ünnepnapon munkában volt. Minden ember azt gondolta, hogy ezért a munkáért, amelyet akkor végeztek, amikor az ökosztervezők pihentek és innapultek fizetést, bért kaptak. A megye földművelésügyi vezetői boltjainak egy részében, pontosabban azokban, amelyek nyitvatartottak vagy sátrakat állítottak fel és a sok munka elvégzésére kiegészítőket is felvettek, ez nem történt meg. A kereskedelmi alkalmazottak ugyanis nem kapták meg a nekik járó bért az augusztus 20-án végzett munkáért.

Ismeretes, hogy az augusztus 19-20-i vásár alkalmával a kereskedelmi vállalatok dolgozóinak nagy része mindkét ünnepnapon munkában volt. Minden ember azt gondolta, hogy ezért a munkáért, amelyet akkor végeztek, amikor az ökosztervezők pihentek és innapultek fizetést, bért kaptak. A megye földművelésügyi vezetői boltjainak egy részében, pontosabban azokban, amelyek nyitvatartottak vagy sátrakat állítottak fel és a sok munka elvégzésére kiegészítőket is felvettek, ez nem történt meg. A kereskedelmi alkalmazottak ugyanis nem kapták meg a nekik járó bért az augusztus 20-án végzett munkáért.

Ez bizony eléggé felháborító eset. De folytatása is van. Adhatunk azokat a földművelésügyi vezetőket, akik elég szorgalmasak voltak, hogy a teljesítményük bérrendszerbe bekapcsolatoltatásukra még kiegészítő munkabérekre is szükség volt a vásárnak alkalmával.

Ime, teljesítménybérük csökkentésével jutalmazta a MESZÖV azokat a földművelésügyi vezetőket dolgozókat, akik elég szorgalmasak voltak, hogy a teljesítményük bérrendszerbe bekapcsolatoltatásukra még kiegészítő munkabérekre is szükség volt a vásárnak alkalmával.

G. L.

VAGYONHAJSZA az anya élete árán

Ózvegy Kiss Istváné 68 éves, Komádi, Petőfi-utca 23. szám alatti lakos szeptember 16-án este váratlanul meghalt. A rokonok, az ismerősök furdassalótták ezt a hírtelen halált, hiszen még aznap este látták az utcán. Volt a szomszédokban, a kúton ivóvizért, a két kis unokáját egész nap pásztortotta odahaza, mert a fia, ifjú Kiss István és annak felesége a határban dolgoztak.

Az idős asszony férje 1954 decemberében szintén váratlanul meghalt és fia, ifjabb Kiss Istvánra hagyta a két öreg szüle a házat 15 000 forint ellenértékért, s azért, hogy míg élnek, mind a kettőjüket eltartja. Ezt ellenzte a két leánytestvér. Azzal érveltek, hogy ilyen áron ők is el-tartják, akármelyikük a szü-leiket. Az idős családó halála után a kilenc hold földet egyenlő arányban osztották el, csak az özvegy részére és rendelkezésére hagyta meg egy hold 300 négyzetöget. A testvérek között azonban a civődás nem szűnt meg, sőt tartós harag lett közöttük. A lányok, különösen Erzsébet, aki Komádiiban lakik, mindig szuronygatta édesanyját, hogy menjen oda hozzájuk, majd öket el-tartják ugyanolyan címen, mint István testvérük. A biztatás nem volt hiábavaló. A kezdetben lévő jó viszony elromlott az anyós és a meny között, egyre fokozódott a feszültség egészen odáig, hogy özvegy Kiss Istváné nem is ült le a menyé által főzött étel mellé. Sőt azt híresztelte a faluban, hogy három hónapja nem adnak neki enni, ő éhezik.

Az idős asszony már úgy döntött, hogy valóban elmegy leányához, s elhagyja fiát, meg menyét. Ez a lény meg-jésztette ifjú Kis István és feleségét, Szilágyi Rózát. Atól tartottak, ha bekövetkezik az, hogy anyjuk otthagyja őket és leányához költözik, akkor nekik nagyobb öszeget kell fizetni, ami igen komoly érintete volna anyagiilag. Sőt talán a ház elvételére kö-nny nyomatott betűket írt.

„Igazuk van!” — „korholta sa-lí-án azt, amikor a Kiss há-zaspár hazajött a mezőről, az-istállóban beszélgetni kezdtek. Kissné akkor elszámta magát, hogy közli férjével szándékát. — Hallod, tegyük el láb alól az özvegyasszonyt, mert most már menthetetlen a helyzet!”

Keves habozás után amúgyis az asszony befolyása alatt lévő férfi — beleegyezett a gyilkosság elküvetésébe és azonnal meg is egyeztek a módzatokban, hogy annak nyoma se maradjon. Ugy ter-vezték, hogy kivárák amíg anyjuk elalszik és akkor Kiss-é né befogja az orrát, Kiss pe-nap pásztortotta odahaza, mert a fia, ifjú Kiss István és annak felesége a határban dolgoztak.

Az idős asszony férje 1954 decemberében szintén váratlanul meghalt és fia, ifjabb Kiss Istvánra hagyta a két öreg szüle a házat 15 000 forint ellenértékért, s azért, hogy míg élnek, mind a kettőjüket eltartja. Ezt ellenzte a két leánytestvér. Azzal érveltek, hogy ilyen áron ők is el-tartják, akármelyikük a szü-leiket. Az idős családó halála után a kilenc hold földet egyenlő arányban osztották el, csak az özvegy részére és rendelkezésére hagyta meg egy hold 300 négyzetöget. A testvérek között azonban a civődás nem szűnt meg, sőt tartós harag lett közöttük. A lányok, különösen Erzsébet, aki Komádiiban lakik, mindig szuronygatta édesanyját, hogy menjen oda hozzájuk, majd öket el-tartják ugyanolyan címen, mint István testvérük. A biztatás nem volt hiábavaló. A kezdetben lévő jó viszony elromlott az anyós és a meny között, egyre fokozódott a feszültség egészen odáig, hogy özvegy Kiss Istváné nem is ült le a menyé által főzött étel mellé. Sőt azt híresztelte a faluban, hogy három hónapja nem adnak neki enni, ő éhezik.

Nagy Kálmán, a Tatarozó Vállalat dolgozója a napokban jött Debrecenbe. Törvényszéki emberként ideiglenes lakásbejelentését el akarta intézni. Vett egy bejelentőlapot. Gondosan kitöltötte. A BM Városi és Járási Kapitányság Személyigazolványok Alosztályán köztölték vele: a be-jelentőlapot sines jól kitöltve, nagy nyomatott betűk helyett kis nyomatott betűket írt. „Igazuk van!” — „korholta sa-lí-án azt, amikor a Kiss há-zaspár hazajött a mezőről, az-istállóban beszélgetni kezdtek. Kissné akkor elszámta magát, hogy közli férjével szándékát. — Hallod, tegyük el láb alól az özvegyasszonyt, mert most már menthetetlen a helyzet!”

Elsőnek akar végezni a betakarítással, veitessel a derecskei járás

Az országúton egymást érik a kukoricával, cukorrépa-val, burgonyával megrakott szeker-ek. Betakarítás ideje van. — Nincs olyan parasztember, aki-nek ilyenkor ászszel fontosabb dolga lenne, mint az évi ter-més betakarítása és a jövőre való kenyérnekvaló elvetése. Papp István derecskei járási mezőgazdasági osztályvezető erről mondott néhány szót.

Tavaly a derecskei járás első volt az őszi munkában a me-gyében. Az idén is így szeretné. A munka szépen halad, talán sikerül az elsőség. A kukorica-nak 70 százalékát törték le. A bendás és a szárvágás vi-szont lassú. Főleg azokról a föld-kezől takarítják le a szá-rat teljesen és először, ahová

a kalászos kerül. A többi he-lyeken a vetés után vágják le.

A burgonyás befejezésé-hez közeledik, a cukorrépanak 50 százaléka van felásva. A napraforgónak már főleg csak a szára van kint a földeken. A szállítást most az üzem-anyaghány miatt csak fogat-okkal végzik a szövetkezetek, hogy a gépek a vetésben tud-janak segíteni.

A talajt az őszi búzának nagyrészt előkészítették. Az árpavetést pár nap múlva be-fejezik. A rozsna 90 százalé-kát elvetették, a búzavetést csak most kezdik. A kismarjai Boeskaai Tsz már vetett 90 hold búzát: más szövetkezetek is, de csak keveset.

Javaslat a Vasas kongresszusnak: A nagykeresetűek felesége lehetőleg ne dolgozzék

A Vas- és Fémipari Dolgo-zók Szakszervezetének kong-rezssusi előkészítési munkáit a vasipari dolgozók tizezrei nagy figyelemmel kísérik. Kö-züliük többen értékes javas-lattal igyekeznek biztosítani a jövő hónapban tartandó kong-rezssus sikerét.

Horváth Gyula, a Vörös Csil-lag Traktorgyár lakatosá például a termelés, a nődolgók problémájának és a bérkérdés-nek megoldására tesz javas-latot.

Iparunk jó hírnevének öreg-bítésére — írja Horváth Gyula — javasolom, hogy gyártmá-nyainknál az eddignél jobban követeljük meg a minőségi munkát. Hiába gyártunk sokat, ha készítményeink egy része selejtes. Olyan bérrend-szert kell kialakítani, amellyel jobban ösztönözzük dolgozón-ka munkájuk minőségének javítására.

Nehéziparunk területén for-dítsunk az eddignél nagyobb figyelmet a dolgozó nőkre. Azon legyünk, hogy a nehéz fizikai munka alól mentesítsük öket.

A törvénynek kellene arról gondoskodnia, ahol 3-4 kereső van, a családaya ne dolgoz-zék. Ezen túlmenően a család-ók felelősségérzetét is növel-né. — hiszen akadnak még olyan emberek, akik így gon-dolkoznak: „Keres a felesé-

gem, a fiam, stb., így a fizeté-semet elküthetem, nem muszáj hazaadnom”. Igen gondosan meg kell vizsgálni, hogy üzemek, vállalatok, intézmények, stb. ésszerűsítésénél kiket építenek le, illetve helyeznek át más munkára. Véleményem szerint nem feltétlenül szükséges, hogy a magas fizetésű férjek (havi 4-5000 forintra gondolok) — felesége állásban legyen, ha csak nem mérnökök, orvosok, pedagógusok, művészek, vagy más, a társadalom számára különösen hasznos képessé-gel bíró emberek. Sok esetben a magas fizetésű férj nagyfize-tésű feleségével olyan jövede-lemmel rendelkeznek, hogy ket-tőjük keresete meghaladja más négy-öt család együttes havi jövedelmét.

A bérék megállapításánál — hangzik Horváth Gyula har-madik javaslata — szigorúan figyelembe kell venni a szak-mai tudást. Jelenleg sok dol-gozó — bár megállapított ka-tegoria szerint kapja fizetését, amelyre még plusz prémiumot is adnak — hátrányban van a nála kevésbé képzett dolgo-zóval szemben, aki teljesít-ménybérben végzi munkáját. Javasolom, hogy minden olyan nagy szakutadást kívánó mun-kát, amit nem lehet te-le-tí-ménybérbe sorolni, kiemelt órábérben végeztessék.

Egy összehajtott bejelentőlap TANULSÁGAI

Nagy Kálmán, a Tatarozó Vállalat dolgozója a napokban jött Debrecenbe. Törvényszéki emberként ideiglenes lakásbejelentését el akarta intézni. Vett egy bejelentőlapot. Gondosan kitöltötte. A BM Városi és Járási Kapitányság Személyigazolványok Alosztályán köztölték vele: a be-jelentőlapot sines jól kitöltve, nagy nyomatott betűk helyett kis nyomatott betűket írt. „Igazuk van!” — „korholta sa-lí-án azt, amikor a Kiss há-zaspár hazajött a mezőről, az-istállóban beszélgetni kezdtek. Kissné akkor elszámta magát, hogy közli férjével szándékát. — Hallod, tegyük el láb alól az özvegyasszonyt, mert most már menthetetlen a helyzet!”

nyomatott betűkkel írta be adatait. Most már csak jó lesz — gondolta. — Tévedett. Ugyanis mit sem sejtve az illeték nagyméretű bejelentőlapot felében hajította. Ebből keletkezett a baj. A bejelentőlapot ugyanis egy újabb ren-delet értelmében csak a per-forált részről lehet összehaj-tani, mert nagyobb felét az alosztály kartotékként hasz-nálja. Ezzel sok adminisztrá-ciósi munkát takarít meg. Az ügyvitel egyszerűsítése na-gyon helyes dolog. Nem is ez ellen van kifogásunk.

A hiba ott van, hogy az Országos Rendőrkapitánysá-gnak ezt a rendeletét nagyon kevesen ismerik. Közöttük ugyan egyszer a Néplapban

egy rövidke kis hírből, azon-ban nem biztos, hogy azon a napon, minden bejelentésre kötelezett állampolgár olvastott újságot. A lakónyilvántartó könyvek őrzői — a ház-felügyelők, háztömbbizalmiak — pedig sokszor elfelejtik az összehajtásra, illetve a nem-összehajtásra felhívni a figyel-met. Ez történt Nagy Kálmán esetében is.

Az a javaslatunk, hogy a bejelentőlapon feltüntetett hét tudnivaló közül kizárjuk a nyolcadiknak az újabb rendeletet is: hol szabad, illetve hol nem szabad összehajtani a bejelentőlapot.

A rendőrség sok időt, a dolgozók pedig sok bosszúságot takarítanak meg ezzel, (K)

